

Októberi teendők a kertben

Az idei nyár szeptemberre is kinyújtotta száraz meleg napjait. Sem csapadék, sem az augusztus végén megszokott lehülés nem hozott enyhülést az iskolai évkezdésre sem. Októbert a szüret hónapjaként szoktuk emlegetni, de idén ezzel a kedves vidám munkával úgy a kertekben, mint a nagyobb gazdaságokban sokan már szeptemberben végeztek.

Ki is ürültek a kertek októberre, esetleg a hidegtűrőbb növényeket hagyták még meg a kertkedvelők, úgymint a például a leveles kel, bimbós kel, vagy néhány káposztafajta, esetleg egyes gyökéretrezselyem fajták. Ezeket akár késő őszig, a tél elejéig is kinn hagyhatjuk a kertben, mindig a konyhai szükségletnek megfelelően frisset szedvegetve belőlük, vagy róluk.

Ezért teendőink ilyentájt inkább a gyümölcsfák környékén adódnak. A gyümölcsök leszedésével sokan úgy gondolják, hogy véget értek a növényvédelmi teendők az évre, pedig egy évszázó lemosó permetezésre nem szabad sajnálni sem a növényvédő szert, sem a fáradságot. Számtalan kórokozó telet át a kéregpedésekben, vesszőkön s a lehullott leveleken. Egy gyakori kórokozó az almás termésűeket elcsúfító varasodást okozó gomba is jó példája lehet ennek szemléltetésére. Ennek a kórokozónak a jelenléte ugyanis meggyőzően figyelmeztetheti a kert gondozóját az őszi lemosó permetezések elvégzésének szükségességére. A gomba áttelelő ivaros szaporodási alakja a fertőzött levelekben fejlődik ki s a lehullott leveleken képes áttelelni, de a fertőzött vesszők varas foltjain a gomba fonalai is áttelelnek. Sok esetben a kora tavaszi fertőzések innen indulnak sok kertészkedő bánatára. Ezért fontos az áttelelő képletek elpusztítása, amellyel jelentősen mérsékelhetjük a tavaszi fertőzések kialakulását.

Egyszóval a gyümölcsszüret után még egy őszi lemosó permetezésre tartsuk kéznél a masinát. Arra is ügyeljünk, hogy a kezelést – nevéhez híven - mindig bő lével, áztatás szerűen végezzük, törekedve arra, hogy a permetlé minél jobban nagyobb befedje az ágakat, vesszőket.

Ezt védekezési munkát eredményesen tudjuk segíteni s kiegészíteni - mielőtt a permetezőnk tartályát feltöltenénk - a mechanikus, úgymond kézimunkával is, amikor a fán maradt gyümölcsmúmiákat leszedgetjük. Azok ugyanis ugyanolyan kórokozó

teleltető helyek, elsősorban a vánkos penész, vagy monília – tudományosan Monilínia – gombák számára. Ráadásul napjainkra a korábbi gyakorlatból ismert Monilínia laxa és M. fructigena mellett már a M. fructicola nevű, az előzőektől sokkal agresszívebb kórokozóval is meg kell küzdeniük a gyümölcskedvelőknek.

Ezért fektessünk gondot a vegyszeres kezelések mellett a kézi – mechanikai – védekezésekre is, mert csak a kettő együttes alkalmazásával érhetünk el sikereket gyümölcsfáink ápolásában. A kéregpedések, sebek megtisztítása, a mézgafolyások megszüntetése (ezek jó monília jelző tünetek is egyben) és sebkezelő anyagokkal történő bekenése, ecsetelése, mind fontos teendő még a tél beállta előtt. Vannak akik a hernyófogó övek alatt telelésre összegyűlt kártevők befogásával s elpusztításával is jelentős védelmet képesek adni kerti kedvenceiknek – érdemes tehát néha visszatérni a régiek tapasztalatainak hasznosítására egyszerű és hatékony módszereik alkalmazására.

3220 karakter

drip.